

i en bestemt Pengesum. Ja, skønne kan man over Alting; men Skøn er mig en Fatalitet, jeg vil gjerne gaae tilbunds i Sagen, jeg vil have de rette Tal frem. Men jeg formaar nu ikke at indsee, hvormeget f. Ex. det Arbeide kan anslaaes til i Penge, som er overdraget Communiens Beboere hjer især at udføre paa deres Veislykke. Jeg vil ikke gaae videre ind paa denne Detail, men blot bemærke, at den Beboer af Communen, som i et Aar f. Ex. har faaet isinde at ville grundforbedre alle sine Veiparter, saa at han derefter bliver fri for Arbeide i en Række af Aar, vil alisaa i det Aar, naar han skal optages paa Listen, faae en meget større Summa som Udgift for sin Andeel af communale Arbeider end den, der ikke gjør Noget ved sit Veislykke; men i det næste Aar har han lettet denne Byrde fra sine Skuldre, og saa gaaer en Anden ham forbi. Det er en Ucorrecthed, som forekommer mig ikke at være heldig. Dernæst ere her Udgifter sammenbandede, som heller ikke godt falde sammen i Beregningen, idet man vil have gjort gjældende, at man skal lægge til Grund for Beregningen de communale Byrder, som ere udredede i Lovet af Aaret, det vil sige Calenderaaret. Jeg veed ikke, om det maaskee skulde være anderledes enkelte Steder i Riget, end paa de Steder, hvor jeg er kjendt; det kan gjerne være; men der, hvor jeg hører hjemme, i Sylland, er det almindeligt, at Udgifterne til Fattigvæsenet lignes efter Calenderaaret — fra 1ste Januar til 31te December — og Udgifterne til Skolevæsenet fra 1ste November til 31 October. Udgifterne til Skolevæsenet falde igjen forskjelligt, efter som Skoledistricterne udgjøre Sognedistricter eller det er bandede Districter, hvor det ene Sogn griber ind i Nabofoget, og altsaa ere ikke engang de Byrder, der spares af Beboerne i eet og samme Sogn, ligelige, fordi Udgifterne til de forskjellige Skoledistricter kunne være meget forskjellige. For at komme ud over denne Vanffelighed, har jeg troet at ville forbeholde mig at stille et Udringsforslag, som skulde gaae ud paa, at man til Grund for Beregningen alene skulde lægge det, som udredes til Fattigvæsenet; thi Udgifterne til Fattigvæsenet lignes jo, som bekjendt, ikke alene paa Hart-

fornet, men lignes ogsaa, eller skulle lignes, paa Formue og Leilighed. Det vil altsaa ikke være nogen Udflugt, naar man vil sige: ja, men der er mange Steder, hvor man ikke ligner efter Formue og Leilighed; det kan ikke anvendes som Noget, der strider imod det Udringsforslag, jeg vil gjøre; thi, hvor det er Tilfældet, der er det ikke lovligt. Man opnaaer accurat det Selvsamme ved at lægge alene denne Basis til Grund for Beregningen, og man slipper ud af al den vortige penible og saare vanffelige Mellemregning; thi, hvad der udredes til Fattigvæsenet, er overordentlig let bragt til bestemte Summer, som i de forskjellige Classificationer kunne stilles ved Siden af hverandre, og hvoraf man kan udlede, hvem der har udredet Meest til Communen. — Jeg maa bede det ærede Landssting undskyldte, at jeg har opholdt det saa længe med saa ubetydelige Bemærkninger.

Rosenkrantz: Jeg har ogsaa troet at see mange og meget store Usuldfkommenheder i denne Henseende; men, da jeg troer, at den største Deel af Landsstingets Medlemmer er for Forslaget, skal jeg kun bemærke, at jeg ogsaa maa slutte mig til det Forslag, som er gjort af den sidste ærede Taler, hvorved de høist Besattede rettest og bedst kunne udfindes, og jeg troer ikke, at de kunne eller ville udfindes paa nogen som helst anden Maade.

Wessely: Da dette Forslag var til Forhandling i det opløste Landssting, var jeg et af de Medlemmer, som ikke var tilfredsstillet ved det, og jeg tog i denne Anledning flere Gange Ordet, for at gjøre opmærksom paa det, som jeg fandt ikke var hensigtsmæssigt deri. Skjøndt jeg endnu har den Overbeviisning, at de Ulemper, som jeg dengang fandt ved Forslaget, endnu ere tilstede, forekommer det mig dog, at Stillingen nu er aldeles forandret. I det opløste Landssting fremkom Lovforslaget fra Regjeringen; det var Regjeringen, der fremlagde det og sagde: Vi ønske, at dette maa blive til Lov; og, saavidt jeg opfattede den daværende Indenrigsminister, sagde han, at han vilde ansee det for sin Pligt snarest muligt at fremkomme med et Lovforslag, hvorved den Myndighed, som var at tillægge Communerne, skulde blive ordnet. Det var just med Hensyn